

Train & Multiply®



การฝึกอบรมและการทวีคูณ

การฝึกอบรมและการทวีคูณช่วยเหลือผู้ที่ทำงานในส่วนการดูแลคริสตจักรในการฝึกอบรมให้กับสมาชิกคริสตจักร เพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถแบ่งปันข่าวประเสริฐ, สร้างสาวกของพระเยซูคริสต์และช่วยทวีคูณคริสตจักรได้ การฝึกอบรมและการทวีคูณไม่ใช่เพียงแต่การอบรมสำหรับงานพันธกิจเท่านั้น แต่เป็นการอบรมในพันธกิจด้วย การฝึกอบรมและการทวีคูณได้เป็นศูนย์กลางในการทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาการสร้างสาวกโดยมีพื้นฐานมาจากการเชื่อฟังพระเจ้า ซึ่งการอบรมเน้นการปฏิบัติเพื่อที่ผู้นำคริสตจักรและสมาชิกจะทำในสิ่งที่พระคำของพระเจ้าได้บัญชาไว้

ผ่านทางความเชื่อและคำอธิษฐานมากมาย

ผู้เชื่อหลายพันคนทั่วโลกได้พบว่า การฝึกอบรมและการทวีคูณนี้ได้ช่วยให้พวกเขาสามารถทำตามพระมหาบัญชาที่พระเจ้าสั่งไว้ได้

อี-เมลล์:

pwr@trainandmultiply.com

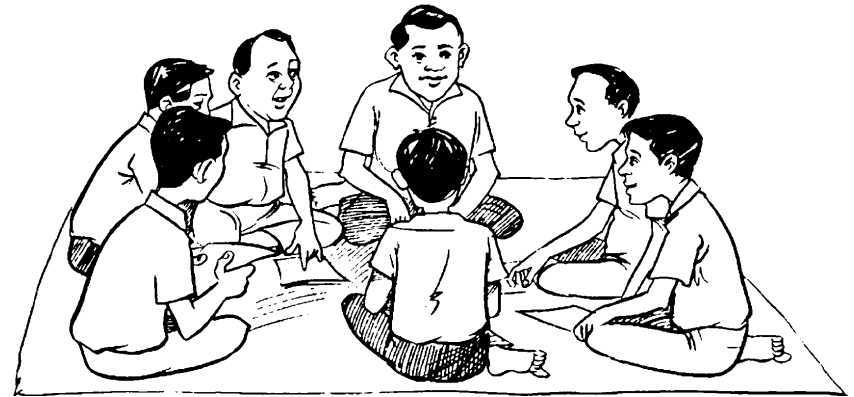
Website

<https://www.trainandmultiply.com>

© 2001-2012

Project WorldReach
and One Mission Society

วิธีการตกลงกันในการประชุมฝ่ายบริหาร



หนังสือการอบรมผู้ปกครองคริสตจักร

45

ฝึกอบรมและเพิ่มพูนสาวก



SECOND EDITION

045TH02D01

ให้คุณขอให้พระเจ้าช่วยคุณศึกษาบทเรียนนี้
เพื่อสมาชิกและผู้ปกครองในคริสตจักรของคุณจะสามารถตกลงร่วมกันได้

กลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ มีวิธีการจัดการในแต่ละหัวข้อที่แตกต่างกันออกไป ตัวอย่างเช่น
บางส่วนของในอาฟริกา เรื่องระบบฝ่ายจัดการมักจะใช้เวลาการอภิปรายกันเป็นเวลานาน
ก่อนที่จะมีการประชุมกันในฝ่ายบริหารอย่างเป็นทางการ
ชายหนุ่มมีสิทธิ์น้อยกว่าผู้อาวุโส ผู้หญิงมีสิทธิ์น้อยกว่าผู้ชาย
และผู้ที่เคยเป็นทาสรับใช้ก็มีสิทธิ์น้อยกว่าผู้ที่เคยเป็นเจ้านาย
กลุ่มคนของคุณอาจมีประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ในการประชุมฝ่ายบริหารซึ่งบทเรียนนี้
ไม่ได้พูดถึง ถ้าเป็นเช่นนั้น กรุณาเขียนหมายเหตุไว้ในบรรทัดข้างล่างนี้:

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า:  ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน
ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา” (ยอห์น 13:35)

คริสตจักรของพระคริสต์ต้องเป็นที่รู้จักเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
ที่เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างหวานชื่น ความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เป็นสิ่งที่มีอยู่เสมอ
แต่เราสามารถมาถึงจุดที่เราตกลงกันได้ เมื่อมีการประชุมกันที่ถูกต้อง

หมายเหตุ:

หมายเหตุ:



เมื่อเกิดความคิดที่แตกต่างกัน เราไม่สามารถบังคับให้ทุกคนเห็นอย่างเดียวกันได้
ความสามัคคีในพระคริสต์ไม่ได้หมายความว่าเราทุกคนมีความคิดเหมือนกัน
จดหมายของเปาโลสอนเราว่า
ความสามัคคีแบบเดียวที่มีค่าสำหรับพระเจ้าคือความสามัคคีฝ่ายวิญญาณกับพระคริสต์
ซึ่งเป็นความสามัคคีที่เรามีอยู่แล้ว
หลักสำคัญของความสามัคคีไม่ได้หมายความว่าคริสเตียนทุกคน
หรือคริสตจักรทุกแห่ง ต้องถือปฏิบัติประเพณีเดียวกัน
แต่หมายความว่าทุกคนมีของประทานและงานพันธกิจที่ต่างกันด้วยเสรีภาพภายใน
กายเดียวกัน (โรม 12:3-16, 1 โครินธ์ 12-13, เอเฟซัส 4:1-16)

ถึงแม้ว่าความคิดเห็นจะแตกต่างกัน
เราควรรักษาความเคารพและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน พระธรรมกิจการ 15
สอนเราถึงตัวอย่างที่ดีของคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม
เราเห็นหลักการจัดการที่นำไปสู่การตกลงกัน
ให้เราพิจารณาการประชุมที่กรุงเยรูซาเล็ม เพื่อศึกษากฎทั้งเจ็ดประการนี้

กฎข้อที่ 1

พวกเขาอภิปรายเรื่องความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างเปิดเผย

อ่านกิจการ 15:1-5

ข้อสังเกต:

- ปัญหาเป็นเรื่องหนัก มันเกี่ยวกับสามัญสำนึกจากเบื่องลิก
- คริสตจักรของเหล่าอัครทูตยุคแรกๆ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทุกๆ คริสตจักรจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันเสมอ
- เราสามารถคลี่คลายความแตกต่างให้กลายมาเป็นความสามัคคีได้

ก่อนอื่น พวกเขาพูดอย่างเปิดเผยและให้เกียรติต่อความคิดเห็นที่ต่างกักัน พวกเขาไม่เงียบเฉยหรือซ่อนความไม่เห็นด้วยจากกัน

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

ความขัดแย้งระหว่างคริสเตียนเป็นเรื่อง:

- ☐ เล็ก
- ☐ ใหญ่

(ตรวจคำตอบในพระธรรมกิจการ 15:2)

ภาคปฏิบัติ

สอนผู้นำและสมาชิกในที่ประชุมถึงวิธีการเห็นด้วยกันในการตัดสินใจที่ยาก:

- แสวงหาการตัดสินใจที่ทุกคนเห็นด้วย
- จัดการกับความคิดเห็นที่ต่างกันอย่างเปิดเผย
- อภิปรายปัญหาเกี่ยวกับทุกคนที่มีส่วนร่วมโดยตรง อย่าพูดลับหลังพวกเขา
- อนุญาตให้ทุกคนมีสิทธิ์พูด (แต่ห้ามไม่ให้พวกเขาวิพากษ์วิจารณ์บุคคลใด ถ้าพวกเขายังไม่ได้พูดคุยกับบุคคลนั้นในเรื่องนี้เป็นการส่วนตัวมาก่อน)
- เงียบฟังขณะที่คนอื่นกำลังพูด (ผลัดกันพูด)
- ขอพระเจ้านำคุณ โดยผ่านทางพระคำของพระองค์
- ให้คุณไวต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการประชุม คุณต้องยอมจำนนความคิดเห็นส่วนตัวต่อความคิดเห็นในที่ประชุม

10. ความคิดเห็นของยากอบมีฐานมาจากพระคำของพระเจ้า

ผู้คนในที่ประชุมยอมรับข้อเสนอนี้เพราะ:

- ☐ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเหตุ
☐ มันเป็นคำสั่งที่หนักแน่น

11. พระวิญญาณของพระเจ้านำการตกลงกันมาสู่:

- ☐ ทุกคน
☐ บางคน



กฎข้อที่ 2

ทุกคนที่สนใจได้จัดการกับปัญหา

อ่านกิจการ 15:6

ทุกฝ่ายที่สนใจมาประชุมกันเพื่อแก้ไขปัญหา (ข้อ 22)



ข้อสังเกต:

- ปัญหาระหว่างสมาชิกสองคน ควรถูกแก้ระหว่างสมาชิกทั้งสองคนนั้น ไม่จำเป็นต้องให้ทั้งคริสตจักรเข้ามามีส่วนร่วมด้วย
- ปัญหาในระดับผู้นำ ต้องถูกจัดการโดยผู้นำ (ศิษยาภิบาลและผู้ปกครอง)
- ปัญหาที่รวมทุกคนในคริสตจักร อาจต้องได้รับความร่วมมือจากสมาชิกทุกคน ผู้นำควรอภิปรายกันก่อน เพื่อเสนอวิธีที่จะใช้ในการปฏิบัติ
- เราจัดการเรื่องนี้ในการประชุมขณะที่หลีกเลี่ยงการเมือง การโจมตีส่วนตัว หรือการดึงคนให้เข้าฝ่ายตัวเอง
เราอนุญาตให้ทุกคนเสนอความคิดเห็นอย่างเปิดเผยในบรรยากาศของการเคารพกัน

กฎข้อที่ 3

ทุกคนมีสิทธิพูด

อ่านพระธรรมกิจการ 15:7-11

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

อัครทูตเปโตร:

- ☐ เป็นผู้เดียวที่พูดอภิปราย
- ☐ รอเวลาที่เขาคควรพูด

ข้อสังเกต:

- ไม่มีใครมีสิทธิอำนาจเหนือการอภิปรายแต่เพียงผู้เดียว
- เปโตร ไม่ได้วิพากษ์วิจารณ์ชาวฟาริสี แต่กลับอธิบายสถานการณ์ด้วยความรัก เขาให้เหตุผลอย่างใจเย็น
- ในการประชุม เราไม่วิพากษ์วิจารณ์ใคร ในกรณีของความขัดแย้งเป็นรายบุคคล เราคุยกับคนๆ นั้นเป็นการส่วนตัว
- สมาชิกทุกคนมีสิทธิ ถ้าบางคนอาจก่อให้เกิดปัญหารุนแรง ผู้นำอาจฟังพวกเขา ก่อน โดยการประชุมร่วมกับพวกเขาแบบพิเศษต่างหาก ก่อนที่จะมีการประชุมกันอย่างเป็นทางการ เพื่อให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาถูกรับฟัง ซึ่งช่วงประชุมพิเศษนั้นเป็นช่วงที่ยังไม่มีการออกเสียงเลือก

5. เราเห็นตัวอย่างที่ดีเกี่ยวกับวิธีการตกลงกันในพระธรรมกิจการ 15 ในคริสตจักรที่:

- ☐ กรุงเยรูซาเล็ม
- ☐ เมืองเม็กซิโก
- ☐ กรุงโรม

6. ความขัดแย้งในกรุงเยรูซาเล็มเป็นความขัดแย้งที่:

- ☐ ใหญ่
- ☐ เล็กน้อย

7. ความขัดแย้งนี้ถูกแก้ไขโดย:

- ☐ การประชุมการนมัสการ
- ☐ การประชุมฝ่ายบริหาร

8. ในช่วงการประชุม สิ่งใดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นสำเร็จ?

- ☐ การวิพากษ์วิจารณ์
- ☐ การอภิปรายอย่างเสรี
- ☐ เสียงรบกวน

9. หลังจากการอภิปรายอย่างเสรีเป็นเวลานานพอสมควร ยากอบเสนอทางออกที่มีพื้นฐานตั้งอยู่บน:

- ☐ พระวาจา
- ☐ ความคิดของเขาเอง

ทดสอบสรุป

1. ทำไมปัญหาระหว่างคริสเตียนสองคน ต้องถูกจัดการระหว่างพวกเขา?

2. ในการประชุม บุคคลหนึ่งต้องไม่พูดหลายครั้ง ในขณะที่คนอื่นๆ กำลังรอที่จะพูดเป็นครั้งแรก ทำไมถึงต้องเป็นเช่นนี้?

3. ทำไมเราถึงไม่ขัดจังหวะซึ่งกันและกัน?

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

4. บทใดในพระคัมภีร์ที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางที่ดีสำหรับการนำการประชุมฝ่ายบริหาร?

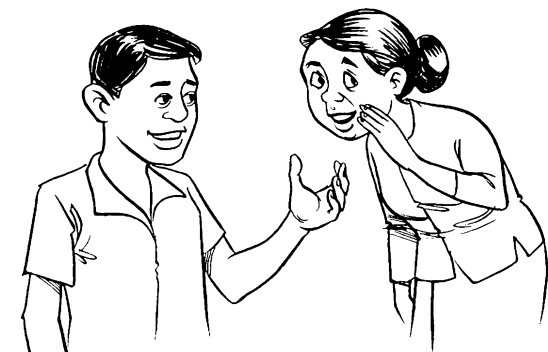
- ☐ ขอห์น 15
☐ กิจการ 15



สิ่งที่สำคัญ:

ถ้ามีคนทำผิดต่อคุณ คุณต้องพูดคุยกับพวกเขาก่อนที่จะดึงคนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม (มัทธิว 18:15-17) สิ่งนี้จะทำให้หลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาท เราไม่วิพากษ์วิจารณ์ใครในที่สาธารณะ แต่เราแก้ปัญหาเป็นการส่วนตัวมากกว่า สิ่งนี้จะเป็นการหลีกเลี่ยงการนินทา

ผมขอไม่ฟังดีกว่า ให้เราหลีกเลี่ยงการนินทาเถอะครับ



ถึงแม้ว่าผู้เชื่อไม่มีความผิดในจิตใจ
แต่ถ้าเขาวิพากษ์วิจารณ์พี่น้องคริสเตียนของเขาเป็นประจำ เขาก็กำลังทำบาปอย่างรุนแรง
บาปบางอย่างเป็นการทำร้ายร่างกายของตนเอง
แต่การวิพากษ์วิจารณ์เป็นการทำลายผู้อื่น มันจะทำลายความสัมพันธ์ของคริสตจักร

ข้อใดที่จะทำให้ปัญหาหนักกว่าเดิม?

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

- ☐ การขึ้นหขัดด้วยความเคารพว่าไม่เห็นด้วยกับบุคคลคนหนึ่ง
- ☐ วิพากษ์วิจารณ์บุคคลคนนั้นอย่างลับหลัง

เช็กคำตอบของคุณจากข้อพระคัมภีร์นี้:

📖 อย่าเที่ยวขึ้นเพียวล่องลอยเสียท่ามกลางชนชาติของตน
และอย่าปองร้ายต่อชีวิตของเพื่อนบ้าน เราคือพระเจ้า
อย่าเกลียดชังพี่น้องของเจ้าอยู่ในใจ แต่เจ้าจงรักเพื่อนบ้านของเจ้า
เพื่อเจ้าไม่ต้องรับโทษเพราะเขา (เลวีนิติ 19:16-17)

พระคัมภีร์กล่าวห้ามเราจากการวิพากษ์วิจารณ์พี่น้องของเราลับหลัง
คุณไม่ควรคุยเรื่องบุคคลใดถ้าคุณยังไม่ได้พูดคุยกับเขาเป็นการส่วนตัว
(มัทธิว 18:15-18) เหตุการณ์ทะเลาะวิวาทหลายๆ ครั้งที่เกิดขึ้นในเวลาที่มีการประชุม
มาจากการทำผิดกฎข้อนี้

กฎข้อที่ 7

ทุกคนยอมจำนนต่อการทรงนำของพระ วิญญาณบริสุทธิ์

อ่านพระธรรม กิจการ 15:28-29

ข้อสังเกต:

- การที่ฟาริสีที่เชื่อเห็นด้วยกันนั้น ถือว่าเป็นสิ่ง अच्छ์
ถึงแม้ว่ามันเป็นเรื่องยากสำหรับพวกเขา
พวกเขาก็ยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า
- ในการประชุมของเรา
เราขอรับการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้อยู่ในทางเดียวกันกับทางที่
พระองค์ทรงสำแดงผ่านพี่น้องคริสเตียนและผู้นำของเรา

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

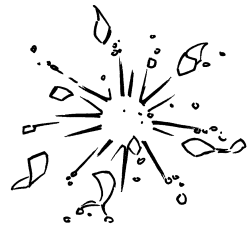
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำพวกเขาโดย:

- ☐ ประเพณี
- ☐ พระวาจา

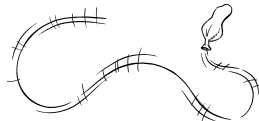




แบบที่หนึ่ง คือเราสามารถไขเข็มจิ้มลูกโป่งให้แตก
สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นกับคริสตจักร
ความสัมพันธ์จะถูกทำลาย
เมื่อความโกรธระเบิดออกมาในเวลาที่มีการประชุม



แบบที่สองคือเราสามารถปล่อยลูกโป่งให้มันบินไปโดย
ไร้การถูกควบคุม
สิ่งนี้เกิดขึ้นในคริสตจักรที่ผู้นำหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากัน
อย่างตรงไปตรงมา



แบบที่สามคือเราสามารถปล่อยลมออกมาอย่างนุ่มนวล
และบังคับลมโดยการใช้นิ้วของเรา
นี่คือวิธีที่เราใช้เพื่อควบคุมความขัดแย้งของเรา
เราจัดการกับสิ่งเหล่านั้นด้วยความอดทน
เหมือนอย่างผู้นำยิวที่มีความเป็นผู้ใหญ่ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์



กฎข้อที่ 4

พวกเขาเจ็บขณะที่คนอื่นกำลังพุดอยู่

อ่านพระธรรมกิจการ 15:12

ข้อสังเกต:

- พวกเขาไม่ขัดจังหวะคนที่กำลังพุดอยู่
- พวกเขาไม่ได้พยายามบอกให้คนที่กำลังพุดหยุดพุด เราควรรออย่างใจเย็นในขณะที่คนอื่นกำลังพุดอยู่
- เราให้เกียรติแก่พี่น้องคริสเตียนของเรา ถึงแม้ว่าความคิดเห็นของเขาจะแตกต่างไปจากความคิดเห็นของเราก็ดำ

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

เมื่อบุคคลกำลังพุดอยู่และเราอยากจะพุดอะไรบางอย่าง:

- ☐ เราขอให้เขาพุดจบก่อน
- ☐ เราขัดจังหวะ

กฎข้อที่ 5

พวกเขาแสวงหาการทรงนำจากพระเจ้า โดยผ่านทางพระวอนะ

อ่านพระธรรมกิจการ 15:13-21

ข้อสังเกต:

- ยากอบเสนอทางออกที่ประกอบด้วยสติปัญญาซึ่งมีแนวความคิดมาจากพระวอนะ
- ข้อเสนอของเขาได้รับความเชื่อของทุกคน พวกเขาไม่ได้บังคับให้ชาวต่างชาติรักษากฎพันธสัญญาเดิมเพื่อให้พวกเขาได้รับความรอด เราได้รับความรอดโดยความเชื่อ อย่างไรก็ตาม ชาวต่างชาติถูกขอร้องให้หลีกเลี่ยงสิ่งที่ชาวยิวรับไม่ได้

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

เราควรใช้วิธีใดในการแก้ไขปัญหา?

- ☐ ควรใช้พระคัมภีร์
- ☐ ควรยึดความคิดของตัวเอง



กฎข้อที่ 6

พวกเขามาถึงข้อตกลง

อ่านพระธรรมกิจการ 15:22-27 ทุกคนยอมรับข้อเสนอของยากอบ

ข้อสังเกต:

- พวกเขามาถึงข้อตกลงกันด้วยความเต็มใจ ผู้คนไม่ได้ทำในสิ่งที่ขัดกับสามัญสำนึกของพวกเขา
- หลายคนต้องหยุดยั้งความคิดของตัวเอง เพื่อจะสามารถมาถึงข้อตกลงกันได้
- ผู้นำหนุนใจให้มีการค้นพบวิธีการแก้ปัญหาที่เป็นที่พอใจของทุกคน ผู้นำรู้ว่าเวลาที่มีการพูดอภิปรายเพียงพอแล้ว หลังจากนั้นผู้นำจึงอธิบายทางออก เพื่อทุกคนจะเข้าใจได้
- การที่ทุกคนเห็นด้วยกันหมดเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในบางครั้งต้องถ่มถ่มต่อคนอื่นเสมอ เพื่อจะสามารถตกลงกันในความรักของพระคริสต์

